

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเลเซียเสนอให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับ 7 ประเด็นเศรษฐกิจในการจัดทำ
งบประมาณปี 2027

ที่มา : สำนักข่าว Free Malaysia Today

นาย Syahir Sulaiman สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเลเซียจากเขต Bachok เสนอให้รัฐบาลมาเลเซียให้ความสำคัญกับ 7 ประเด็นทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในการจัดทำงบประมาณปี 2027 แม้เศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 6 ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2026 อย่างไรก็ดี จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ตลาดแรงงานที่มีเสถียรภาพ ค่าเงินริงกิตที่แข็งค่า และมูลค่าการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจำนวน 218.5 พันล้านริงกิต ในช่วงครึ่งแรกของปี 2026 ยังไม่สามารถสะท้อนถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

นาย Syahir ระบุว่า ประเด็นแรกคือ พื้นที่ทางการคลังของรัฐบาลมีข้อจำกัดมากขึ้น โดยขาดดุลการคลัง ลดลงจากร้อยละ 6.4 ในปี 2021 เหลือร้อยละ 3.7 ในปี 2025 ขณะที่กระทรวงการคลังมาเลเซียประเมินว่า การอุดหนุนเชื้อเพลิงอาจสูงถึง 40 พันล้านริงกิตในปี 2026

ประเด็นที่ 2 คือ ค่าครองชีพยังคงสร้างแรงกดดันต่อครัวเรือน แม้อัตราเงินเฟ้ออย่างเป็นทางการอยู่ที่เพียงร้อยละ 1.8 ในเดือนกรกฎาคม 2026 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อโดยรวมอาจไม่สะท้อนรูปแบบและสัดส่วน ค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันของแต่ละครัวเรือน

ประเด็นที่ 3 คือ การสูญเสียการจ้างงานยังคงเกิดขึ้น โดยมีแรงงานจำนวน 68,177 คนถูกเลิกจ้างในช่วง เดือนมกราคม-กันยายน 2026 และจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานอีกครั้ง

☐ นโยบายภาครัฐ ☒ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☐ อื่นๆ

ประเด็นที่ 4 คือ ผู้ประกอบการรายย่อย ขนาดกลางและขนาดย่อม (PMKS) ยังคงเผชิญแรงกดดันด้านต้นทุนและความต้องการของตลาด ประกอบกับการแข่งขันจากแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการเข้ามาของแบรนด์สินค้าต่างประเทศในกลุ่มอาหารและสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งเพิ่มแรงกดดันต่อผู้ประกอบการท้องถิ่น

ประเด็นที่ 5 คือ คริวเรือนรายที่มีรายได้คงเหลือหลังหักค่าใช้จ่ายลดลงอย่างมาก โดยข้อมูลของ Khazanah Research Institute (KRI) ระบุว่า รายได้คงเหลือโดยเฉลี่ยของคริวเรือนในกลุ่มร้อยละ 10 ที่มีรายได้ต่ำสุด ลดลงร้อยละ 81 จาก 219 ริงกิตในปี 2019 เหลือเพียง 41 ริงกิตในปี 2024 หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว

ประเด็นที่ 6 คือ ปัญหาค่าจ้างแรงงานในระดับต่ำยังคงมีอยู่ในวงกว้าง โดยค่าจ้างรายเดือนมัธยฐานของแรงงานในภาคทางการอยู่ที่ 3,027 ริงกิตในเดือนมีนาคม 2026 ขณะที่แรงงานร้อยละ 10 มีรายได้น้อยกว่า 1,700 ริงกิตต่อเดือน และร้อยละ 20 มีรายได้น้อยกว่า 1,800 ริงกิตต่อเดือน

ประเด็นที่ 7 คือ แรงงานรุ่นใหม่มีแนวโน้มพึ่งพาเศรษฐกิจแบบ Gig Economy มากขึ้น โดยผลสำรวจของ Department of Statistics Malaysia (DOSM) ระบุว่า ร้อยละ 97 ของแรงงาน p-hailing มีอายุระหว่าง 15-30 ปี ขณะที่ร้อยละ 70 ระบุว่างาน Gig เป็นอาชีพหลัก และร้อยละ 74 พึ่งพารายได้จากงานดังกล่าวเป็นหลัก

นาย Syahir เห็นว่า งบประมาณปี 2027 ควรสร้างสมดุลระหว่างการรักษานโยบายการคลังกับการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสวัสดิการของประชาชน โดยควรให้ความสำคัญกับกลุ่ม M40 ซึ่งเผชิญภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ การดูแลสุขภาพ การศึกษา และที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น รวมถึงครอบครัวในกลุ่ม “Sandwich Generation” ที่ต้องรับผิดชอบดูแลทั้งบุตรและผู้สูงอายุในครอบครัว

ทั้งนี้ นาย Syahir เสนอว่า การจัดทำงบประมาณปี 2027 ควรให้ความสำคัญกับรายได้ภาคครัวเรือน ความมั่นคงในการจ้างงาน และแรงกดดันด้านค่าครองชีพ โดยเฉพาะกลุ่มครัวเรือน M40 ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

ความเห็น สดต.

สดต. ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เห็นว่า ประเด็นดังกล่าวสะท้อนความท้าทายของเศรษฐกิจมาเลเซียที่แม้ตัวเลขเศรษฐกิจโดยรวมมีทิศทางขยายตัว แต่ภาคครัวเรือนและผู้ประกอบการยังเผชิญแรงกดดันจากค่าครองชีพ ต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และแบรนด์ต่างประเทศ ทั้งนี้ หากงบประมาณมาเลเซียปี 2027 มีมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพและเพิ่มกำลังซื้อของกลุ่มรายได้ระดับกลางและรายได้น้อย ควบคู่กับการสนับสนุน PMKS และการพัฒนาทักษะแรงงาน อาจช่วยเสริมความแข็งแกร่งของอุปสงค์ภายในประเทศและสร้างโอกาสแก่ผู้ประกอบการไทยในการขยายตลาดมาเลเซีย โดยเฉพาะสินค้าอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค สุขภาพและความเป็นอยู่ และสินค้าที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าและคุณภาพ นอกจากนี้ การที่ผู้ประกอบการท้องถิ่นเผชิญการแข่งขัน

☐ นโยบายภาครัฐ ☒ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☐ อื่นๆ

จากแพลตฟอร์มออนไลน์มากขึ้น ยังเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยใช้ช่องทาง e-Commerce และ Cross-border E-Commerce เพื่อเข้าถึงผู้บริโภคมาเลเซียโดยตรงมากขึ้น ทั้งนี้ สคต. ควรติดตามมาตรการภายใต้งบประมาณปี 2027 อย่างใกล้ชิด เพื่อประเมินผลต่อกำลังซื้อ พฤติกรรมผู้บริโภค และโอกาสทางการค้าของสินค้าไทยในตลาดมาเลเซียต่อไป